

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2711/2019
21.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Мариинковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирољуб Секулић, адвокат из ..., против туженог "NEW CITY COMPANY" ДОО из Београда, коју заступа Горан Дошен, адвокат из ..., ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3681/2018 од 07.03.2019. године, у седници одржаној 21.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3681/2018 од 07.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3171/12 од 08.06.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништено као незаконито решење о отказу уговора о раду бр. .. од 28.05.2012. године, а тужени обавезан да тужиоца врати на рад на послове на којима се налазио непосредно пре давања отказа. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име изгубљене зараде која му припада по уговору о раду бр. .. од 30.05.2011. године, за период од 01.06.2012. године до 31.12.2017. године, исплати појединачно опредељене месечне износе са припадајућом законском затезном каматом, почев од 01.-ог у текућем месецу за претходни месец до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу у коме је тражено да се тужени обавезе да тужиоцу на име изгубљене зараде која му припада по уговору о раду за месец мај 2012. године исплати 15.724,83 динара са каматом од 01.06.2012. године до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, тужба тужиоца је повучена у делу којим је тражена исплата неисплаћених годишњих одмора, прековремених радних сати, отпремнине, радног одела, лекарског уверења и топлог obroка. Ставом петим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка од 262.507,45 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3681/2018 од 07.03.2019. године, ставом првим изреке, првостепена пресуда је потврђена у ставу првом и делу става другог изреке, који се односи на исплату појединачних износа на име изгубљене зараде за период од 01.06.2012. године до 31.12.2017. године и у том делу жалба туженог одбијена. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је укинута у преосталом делу

става другог изреке, који се односи на досуђену законску камату, као и у ставу петом изреке, и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне првостепене пресуде тужени је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је код туженог био у радном односу на неодређено време, на пословима ..., од 30.05.2011. године, по закљученом уговору о раду. Побижаним решењем туженог од 28.05.2012. године, отказан му је уговор о раду због повреде радне обавезе из члана 77. став 1. тачка 4. Правилника туженог – неблаговремено, несавесно или немарно извршавање радних дужности и обавеза и повреде радне дисциплине из члана 78. став 1. тачка 1. Правилника – неоправдан изостанак са рада два дана узастопно или три дана са прекидима у току месеца. Према разлозима оспореног решења тужени је утврдио да је тужилац пре два месеца самовољно престао да долази на посао, тако да не извршава своје радне обавезе и задатке, а о разлозима свог одсуства није обавестио послодавца. Пре доношења решења о отказу, тужилац је 21.05.2012. године, упозорен о постојању разлога за отказ уговора о раду, у коме је наведено да више од три дана не долази на посао, а о разлозима није обавестио послодавца. У поступку је утврђено да је у ... у периоду од 26.04.2012. године до 28.04.2012. године, трајао штрајк пољопривредних произвођача, због чега су у одређеном временском периоду и на одређеним локацијама биле блокиране саобраћајнице. Због тога у том периоду тужилац није долазио на посао, али је имао одобрење претпостављених за недолазак. Тужени не поседује карнете, нити било које писане доказе о присуству запослених, а самим тим ни о одсуству тужиоца са посла у току 2012. године. Висина изгубљене зараде за спорни период утврђена је на основу налаза и мишљења судског вештака, која је извршена према уговору о раду закљученом 30.05.2011. године, у нето месечним износима, који су нижи од минималне зараде.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили тужбени захтев, јер тужени до окончања поступка није доказао да је тужилац учинио повреду радне обавезе из члана 77. став 1. тачка 4. Правилника туженог – неблаговремено, несавесно или немарно извршавање радних дужности и обавеза и повреде радне дисциплине из члана 78. став 1. тачка 1. – неоправдан изостанак са рада два дана узастопно или три дана са прекидима у току месеца. Због тога је побијано решење о отказу незаконито донето на основу члана 179. тачке 2. и 3. Закона о раду.

У поступку је утврђено да је тужилац редовно долазио на посао, изузев у дане штрајка пољопривредних произвођача од 26.04. до 28.04.2012. године, за које дане је имао одобрење претпостављених да може да изостане са рада, па како није доказано да је учинио повреде радне обавезе које су му побијаним решењем стављене на терет, није

било основа за доношење решења о отказу уговора о раду. Поред тога, постоје и формални недостаци у поступку отказивања уговора о раду, јер ни решење ни упозорење не садржи прецизно одређење када је тужилац неоправдано изостајао са посла, што такође представља разлог за поништај побијаног решења. Како је тужиоцу незаконито отказан уговор о раду, правилно су судови одлучили када су туженог обавезали да тужиоца врати на рад на послове које је обављао пре отказа уговора о раду и накнади му штету у виду изгубљене зараде која му припада по уговору о раду, на основу члана 191. став 1. и 2. Закона о раду.

Како се ревизијом не доводи у сумњу правилност побијане другостепене пресуде, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. ЗПП.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**